

BREDASCHIE

COURANT.

STAAT-, LETTERKUNDIG-

NIEUWS-

Donderdag

EN WETENSCHAPPELIJK

BLAD.

8 October.

FRANKRIJK.

PARIS, den 4den October.

De volgende telegraphische depeche is weder bekend gemaakt:
Marseille, 2 October.

De chef der maritieme dienst aan den minister van marine.

De *Dante* komt van Malta aan; zij brengt het berigt mede, dat bij haar vertrek het lineschip de *Cambridge* uit Engeland aangekomen was, t welk zich gereed maakte om naar den Levant te stevenen.

De Brieven van Syrie bevestigden het bombardement van Beyrut.

De Kapitein van den *Scamandre* schrijft mij van Malta, onder dagteekening van den 25sten; dat bij zijn vertrek van Konstantinopel den door den Divan gehouden raad *Mehemed-Ali* van zijne waardigheden vervallen had verklaard. De engelsche en oostenrijksche gezanten waren bij dien raad tegenwoordig.

Het fransch eskader was den 15den te Napoli. — Bijzondere brieven lieden, dat de troepen die te Beyrut ontscheept zijn, genoodzaakt geweest zijn, zich met verlies van 2000 man wederin te schepen.

Ook in deze depeche merkt men eene tegenstrijdigheid met de voorgaande op. Volgens de bovenstaande, door de *Blancs* aangebragt, had *Ibrahim* de troepen der verbonden mogendheden verplicht zich weder in te schepen. Gemerkt vordert is intusschen reeds den 25sten van Malta vertrokken, zijnde twee dagen vroeger dan de *Prometheus*, die den 27sten van Malta vertrokken is en alleen het berigt overbragt van het bombardement en de bezetting der stad. Uit de vergelijking der onderscheidene telegraphische berichten blijkt intusschen dit, dat te Konstantinopel den 14den *Mehemed* van zijne waardigheden vervallen is verklaard, dat hem dit besluit der Porte den 24sten te Alexandria is medegedeeld, en dat den 20sten Beyrut, na het bombardement, door de Egyptenaren verlaten en door de bondgenooten bezet was. Nadere berichten moeten het overige ophelderen.

De *National* verzekerde gisteren, dat de telegraphische depeche waarbij de bemagtiging van Beyrut werd aangekondigd, reeds donderdag middag ten twee ure des namiddags te Paris was aangekomen. Van den ministeriële kant wordt zulks stellig tegengesproken. De depeche was eerst in den avond ontvangen en had dus niet voor den volgenden dag bekend kunnen gemaakt worden.

De toon der ministeriële bladen is sedert de jongste berichten weder veel heviger en oorlogszuchtiger geworden. Een der voornaamste token, de *Constitutionnel*, richt zich tot den president van den raad zelve, en zegt hem, uit naam der lieden en der gevoelens die hij vertegenwoordigt, dat hij niet te kort mag doen aan de aanwijzingen en verplichtingen bij het aanvaarden van het bestuur der staatszaken. De partij die hem ondersteund heeft, en die uit gematigde maar tevens kloekke lieden bestond, zou zich van hem scheiden, zoo hij door eene zwakheid de belangen en de eer van Frankrijk prijs gaf. Van al de lieden die aan het bestuur van de zaken gekomen waren, was de heer *Thiers* de krachtigste vertegenwoordiger der revolutie bij den vreemde. Hij was de nationale man; van het oogenblik dat hij dit karakter verloor, zou zijne staatkundige waarde in gevaar komen van te niet te gaan. En wat ons betreft, zegt de *Constitutionnel* — „wij die den heer *Thiers* in de oppositie en in het bestuur zijnde, hebben ondersteund, zouden het eerste zich van hem scheiden, indien hij van gevoelen veranderde. De heer *Thiers* mogt dan een besluit nemen; Frankrijk wachtte het met vertrouwen af.

De *Temps* behelst een betoog dat Frankrijk groote opofferingen kan doen, maar niet ten koste zijner eer. De fransche belangen waren in Egypte slechts bedreigd; zij waren nog niet in gevaar. Frankrijk bewaarde het stilzwijgen en wachtte af. Dit toeven was echter geene zwakheid; de vreemde kabinetten waren waarschijnlijke niet wel onderligt van hetgeen thans in Frankrijk voortviel, maar het gouvernement, dat de zaken moest zien zoals zij zijn, kon niet

onthoudig zijn van de houding der bevolking in de tegenwoordige oogenblikken. Die bevolking vreesde den oorlog niet; zij zou wel een weinig vermetelheid van de zijde harer bestuurders vergeven, maar nimmer de minste aarzeling, enz.

De *Steele* behelst een lang artikel tegen de heerschezuchtige staatkunde van Rusland.

De taal van den republikeinschen *National* van den 4den is voorbeekleeds oorlogszuchtig en heetig tegen de verbondene mogendheden.

Het *Journal des Débats*, daarentegen, laakt den hevigen en verbolgen toon van de ministeriële bladen; het was noch bekwaam, noch eervol om bij elke gebeurtenis de alarmklok te luiden, in eene hevige woede te graven, die te veel het voorkomen van onvermogen gaf. De gouvernementen die sterk zijn, bedreigen niet. Men behoort de zaken te nemen zoals zij zijn. Al het gebeurde toch was niet dan het gevolg van het gesloten traktaat, en was te voorzien geweest.

Het hof der pairs heeft gisteren de deliberation over het proces van *Lodewijk Bonaparte* hervat en ze heden voortgezet. Volgens den *Capitole* had het hof de doodstraf en de deportatie niet op den prins willen toepassen; luidens *la Presse* heeft het hem veroordeeld tot levenslange detentie in eene der forteressen van het rijk.

Het fregat *Erigone*, den 29sten september te Cherbourg aangekomen, heeft den schout-bij-nacht de *Mogel*, gewezen gouverneur van Martinique, overgebragt, in wiens plaats de schepskapitein *Ducal d'Ailly* is benoemd.

De volgende telegraphische depeche is uit Bayonne van den 3den October bekend gemaakt:

Madrid 29 September.

Espanera heeft heden zijnen intogt te Madrid gedaan, in een rijtuig met zes paarden bespannen, te midden van den toevloed der menigte.

Op zijn togt door de stad werd hij met talrijke *bravas* begroet. De provinciale deputatie en de municipaliteit hebben hem ontvangen aan het hotel waar de *Junta* hare zittingen houdt. De stad is geillumineerd.

Heden uit hooft van den zondag geene fondsootbating.

Van den 5den. — Gisteren is de raad van ministers, volgens het *Journal des Débats*, voor de eerste maal sedert het ontvangen van de tijding der inneming van Beyrut, bij den koning vergaderd geweest; de uitslag was niet bekend; maar het gerucht gisteren avond in omloop, dat men tot geen besluit gekomen was.

De *HER* ontvingen dagbladen van Marseille, de *Gazette du Midi* en de *Semaphore*, behelzen thans bijzonderheden van het voorgevallen te Beyrut tot den 14den grunde, doch die blijkbaar in een paar dagen en halve jaren gescreven zijn, geteld, zodat op dergelver nauwkeurigheid niet wel staat kan gemaakt worden. Volgens dezelve had het hevigst gevecht den 13den met het aanbreken van den dag in het lage gedeelte van Beyrut, aan de monding van de Hondenrivier plaats gehad, alwaar de turksche en engelsche troepen aan land gezet waren. De Egyptenaren hadden daarbij slechts vier soldaten en den kolonel van het 18de regiment verloren, maar honderd personen: vrouwen, grijsaards en kinderen waren door het vuur van de vloot ongelukken; de ontschepte troepen zonden, volgens de gezegde bladen, door middel van congrevische vuurpijlen de in de stad voorhanden koopwaren in brand geschoten hebben, waarover *Soleiman* pacha den admiraal *Storford* hevige verwijtingen had laten doen.

Bij de ontruiming van Beyrut had dezelfde turksche bevelhebber eene zwarte vlag van het hospitaal doen uitsteken, om den vijand te roepen dit gebouw te sparen, maar het oostenrijksche fregat *de Guarniere*, waarop de artzherzog *Federik* het bevel voert, had zijn vuur op hetzelfde gericht en het in den asch gelegd.

Sulthan pacha had zijne troepen op de bergheilingen die Beyrut omgeven gestationneerd, alwaar hij de troepen der bondgenooten afwachtede.

Den 14den was een fransch vaartuig op bevel van den admiraal *genodig* geweest de haven te verlaten; de fransche vloot

had daartegen geprotesteerd, op grond dat de blokkade niet genotificeerd was.

De gezegde consul had de fransche vlag van zijne woning geheschen, maar de Engelsen hadden altijd volgens de genoemde bladen — op der woning hun vuur gericht, die door een vijftal kogels was getroffen geworden. De consul was naar Suda, in de woning van Soliman-pacha geweken.

De gezegde bladen vermelden verder, dat Ibrahim-pacha een divisie troepen langs de zeekust had doen optrekken om de ontschepte troepen langs de kust te vallen. Deze divisie had zich achter de vijandelijke troepen aan te vallen. De Turken en Engelsen veel tuinen buiten de stad genesteld en de Turken en Engelsen veel nadeel toegebracht; de admiraal Stopford had daarop twee schepen tot dicht aan de kust laten boegseren om met dezelve de egyptische troepen te doen beschieten.

Intusschen wilde men, schoon het niet duidelijk blijkt op welken grond, dat de aan land gezette troepen zich weder met overhaasting hadden ingescheept, en dat daarop de admiraal Stopford, de onmogelijkheid inziende om zich in de stad te handhaven en de bewoners van den Libanon aan de zijde in opstand te brengen, een deel zijner schepen naar Ac-Alla-Gibel en Botroun gezonden had om op andere punten de ontschepping van troepen te beproeven en den opstand der Drusen in het gebergte te bewerken.

De jongste berichten uit Madrid vermelden dat de generaal Espartero het nieuwe ministerie, waarvan hij president is, als volgt zamengesteld heeft: de heer J. Ferrer, vice-president van den raad en minister van buitenlandsche zaken; Chacon, minister van oorlog; Frias, minister van marine; Gomez-Becerra, minister van justitie; Gamboa, consul te Bayonne; minister van finantien, en Cortina, minister van binnenlandsche zaken.

De beurs is heden veel kalmer geweest en zijn de prijzen vaster gebleven dan II. Zaterdag. De laagste koers der 5 pct. is geweest 104,50; de hoogste 102,15; van de 3 pct. 67,25 en 68. Intusschen werden er nog allerlei geruchten verbreid en was de eigenlijke handel van weinig beteekenen. De notering was: 5 pct. 102; 3 pct. 68; Nap. r. 96; Spanje Ardoins 22½.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 4den October.

Z. K. H. Prins Albert is van Berlijn naar het kasteel Camenz, in Silezie vertrokken.

Voor eenige dagen hebben de te Berlijn, tot het houden der herfst-oefeningen vereenigde troepen der garde een groote parade voor den Koning gehouden. Z. M. werd door de aanwezige Prinsen en Prinsessen van het koninklijke gezin vergezeld. Onder de aanwezige vreemde militairen merkte men den Vorst-stedenhouder van Polen, veldmaarschall Paskewitsch, op. — Het zeggen is, dat de komst van dezen veldheer niet alleen het bijwonen van de manoeuvres onzer gardetroepen ten doel heeft, maar ook met staatkundige aangelegenheden in verband staat.

In de Augsburgser Abend-Zeitung van den 30sten September leest men:

» Heden morgen alhier ontvangen berichten uit Konstantinopel van den 16den dezer, brengen de tijding aan, dat de afzetting van Mehmet-ali door de Porte en de vier verhandende mogendheden, alsmede de benoeming van den voormaligen Pacha van Varna tot zinnen opvolger, gisteren werkelijk heeft plaats gehad. Gelijkzeitig werden de Europeische consuls te Alexandrie teruggeroepen en de geheele kust van Egypte en Syrie in staat van blokkade verklaard.

Ook de Frankforter zou, zou volgens bijzondere berichten van den 2den dezer, uit Weenen dezelfde tijding ontvangen zijn, waarvan ook reeds door Fransche dagbladen is gewag gemaakt. Intusschen heeft noch de Augsburgser Allgemeine Zeitung tot den 2den dezer noch de Oostenrijksche Beobachter tot den 29sten September, iets deswege medegedeeld.

ENGELAND.

LONDEN, den 4den October.

De belangrijke tijding wegens het innemen van Beyrut en het vertrek der consuls uit Alexandrie, zijn hier gisteren over Parijs ontvangen, en heeft hier eenen diepen indruk gemaakt; daar men na het gebeurde vrees, dat de oorlog bijkans onvermijdelijk is.

Geen minderen indruk heeft gisteren het bericht gemaakt, dat Vrijdag avond een gelukkig verloopde poging is aangewend, om Hr. M. schip van linie Camperdown, van 120 stukken, in het dok der werf te Sheerness liggende, en waarschijnlijk ook de verdere aldaar liggende schepen, te verbranden. Zoodra de brand ontdekt en gesloocht was, in een nauwkeurig onderzoek gedaan en zijn een menigte ligt ontvlambare stoffen, die blijkbaar met opzet aangebracht waren, benevens daarin verborgen lonten gevonden. Terstond nadat deze tijding bij de admiraliteit ontvangen was, hebben lord Minto en sir Charles Adam zich naar Sheerness begeven. Men verduidelijkt zich in gissingen naar de schandelijke aanleggers van dezen brand, en dien te Devonport. Sommigen geven daarvan de schuld aan de Charteristen; anderen verdenken daarvan de Franschen, doch tot dus verre bestaat daarvoor geen het minste bewijs.

Het gebeurde te Sheerness doet te meer geloof hechten, dat ook de brand op de werf te Devonport aan kwaadwilligheid moet toegeschreven worden. Men is dus nog sterker benieuwd naar den uitslag van het deswege opzettelijk bevolen onderzoek.

Te Havre was den 3den het gerucht in omloop, dat te Plymouth vier Fransche matrozen waren gevat, die tot de manschap van de Fransche regerings-stoomboot le Flambeau, kort te voren te Plymouth aangekomen, behoorden, en verdacht werden gehouden van daders der brandstichting op de werf van Devonport te zijn. Het gerucht voegde er bij, dat de kapitein van le Flambeau besloten had, om te Plymouth te blijven, tot dat de onschuld zijner matrozen erkend, of dezen hem weder uitgeleyerd zouden zijn. Volgens eene andere lezing, was de Fransche stoomboot door de Engelsche overheden te Plymouth aangehouden.

De ministers hebben gisteren middag weder een kabinets-raad gehouden.

De Times bevat de volgende, zoo zij zegt te gelooven, nauwkeurige opgave van de thans in de Middellandsche Zee aanwezige engelsche vloot: de Princess Charlotte van 104 stukken, de Powerfull 84, de Ganges 84, de Thunders 84, de Bellerophon 78, de Revenge 76, de Cambridge 78, de Asia 84, de Implacable 74, de Hastings 72, de Banbow 72, de Edinburgh 72. Op reis derwaarts, de Rodney 92, de Vanguard 84, de Castor 36, de Pique 36, de Inconstant (naar men zegt te Gibraltar) 36 stukken. In uitrusting, de Britannia 120, de Howe 120, de Calcutta 84, de Belleisle (onbemand) 72 stukken.

De tegenwoordige opperbevelhebber der britsche scheepsmagt in de Middellandsche zee, de admiraal Stopford, is reeds 72 jaren oud; hij was in 1785 scheepshutnant en in 1790 kapitein. Als fregatskapitein woonde hij onder lord Howe den merkwaardigen zeelslag van 1 Junij 1794 bij; in 1806 werd hij gewond in het gevecht van San-Domingo, waar hij een groot aandeel had in de vernietiging van vijf fransche lineschepen. In 1807 nam hij deel aan de expeditie tegen Kopenhagen. Als schout-bij-nacht voerde hij het bevel over de britsche zeemagt bij de verovering van het eiland Java. In het jaar 1812 werd hij tot vice-admiraal en in 1825 tot admiraal benoemd. Sedert 1837 bekleedt hij den gewichtigen post een opperbevelhebbers der engelsche scheepsmagt in den Levant.

Brieven uit Buenos-Ayres zijn vervuld met het verhaal der onmenselijke wreedheden, waaraan de president Rosas en zijne handlangers zich schuldig maakten. Een aantal engelsche onderdanen zouden daarvan reeds de slagtoffers zijn geworden.

Gisteren waren ter beurse genoteerd: 3 pct. gec. 86½; Ned. 2½ pct. 50; Id. 5 pct. 95; Spanje 24½; Portugal 20½.

BELGIE.

BRUSSEL, den 6den October.

De koning wordt alnu tegen woensdag of donderdag alhier terugverwacht. — Het wordt meer en meer waarschijnlijk, dat de kamers voor den 10den November, den tijd waarop dezelve gewoonlijk bijeenkomen, zullen worden bijeengeroepen.

Sedert twee dagen merkt men een levendigen koerierswissel op tusschen Parijs, Londen, Gravenhage en het Noorden. Gisteren zijn er twee uit Parijs aangekomen, naar Holland bestemd.

Sedert eenige dagen worden van uit het paleis van Z. K. H. den Prins van Oranje een groot getal kisten met meubelen en kunstvoorwerpen, in een vaarttuig aan het kanaal geladen. Weldra zal dus het paleis van zijne voornaamste sieraden beroofd zijn.

Uit Hasselt wordt geschreven dat het Nederlandsch gouvernement aan de commissie van grensscheiding, die te Maastricht hare vergaderingen houdt, voorgesteld heeft om de gemeente Canne, die tot het belgische gedeelte behoort, tegen die van Thorn en Neeritteren, tot het Nederlandsch gebied behorende, te ruilen.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 7den October.

Gisteren nacht is Z. K. H. Prins Frederik, en gisteren middag tegen 4 ure, Z. K. H. de Erfprins van Oranje naar het Loo vertrokken, verwaarts zich ook eergisteren en gisteren begeven hebben Hare Excellentien, en Secretaris van Staat, baron van Doorn, de verdere ministers en de gewone leden van den Raad van State.

Heden middag (Woensdag), ten 12 ure, zullen de Vorsten en hooftstaatsambtenaren in het paleis op het Loo vergaderen, alwaar alsdan door Z. M. den Koning op eene plechtige wijs, afstand van den troon zal gedaan worden, ten behoeve van Hoogstdezelfs Doorluchtigen Zoon, den Prins van Oranje.

De Kroonprins, alsden Koning Willem II, wordt Donderdag morgen zeer vroegtijding in de residentie terug verwacht, wanneer de divisie-generaals, de militaire gouverneur der residentie en andere hooftofficieren den eed in Hoogstdezelfs handen zullen afleggen; welke hooftofficieren zich vervolgens naar de Maliebaan zullen begeven, alwaar zij den eed van trouw van de aldaar verzamelde troepen zullen afnemen.

Donderdag zal de proclamatie het licht zien, waarbij Z. M. afstand doet van den troon en dien aan Z. K. H. den Prins van Oranje overgeeft. Voorts zal er door Koning Willem II. eene proclamatie worden uitgevaardigd, waarbij Z. M. van de aanvaarding van het bewind door Hoogstdezelve aan het volk zal kennis geven. Eindelijk zal er door den nieuwen Koning nog eene proclamatie worden afgekondigd, waarbij Z. M. al de burgerlijke en militaire overheden, collegien en ambtenaren in hunne verschillende betrekkingen bevestigt, en hun de gelegenheid opent, om den eed van trouw en gehoorzaamheid aan den nieuwen Koning af te leggen.

— Uit 's Gravenhage schrijft men het volgende:

De proclamatie des Konings, die Donderdag zal worden afgekondigd, zal, onder dankbare en aangename herinnering naar 's Konings zeven en twintigjarige regering, de bewoogredenen vermelden, die Z. M. bewogen hebben, het lang gekoesterd voornemen te voltrekken, om den nog overigen tijd zijns levens in rust doot te brengen; — die redenen zullen er uit blikken hoofdzakelijk te zijn: de mogelijkheden en zorgen der regering bij het klimmen der jaren, en bij de verplichtingen voortvloeiende uit de veranderingen in de grondwet van den staat, en wiens de overweging, dat eene vaste hand tot de regering en handhaving van het geluk des rijks noodig is. Voorts zal de proclamatie de kennisgeving behelzen, dat de DRIE KROONEN van de NEDERLANDEN, het groot-hertogdom LUXEMBURG en het hertogdom LIMBURG, op Z. K. H. den prins van Oranje, als Hoogstdezelfs wettigen opvolger, zijn overgedragen, en dat Z. K. H. dezelve uit 's Konings handen heeft aanvaard, om door hem en zijne wettige afstammelingen te worden bezeten.

Men ziet met vertrouwen te gemoet, dat deze proclamatie ook de hoop bevestigen zal, dat Z. M. Hoogstdezelfs dierbaar leven aan de bevordering van de belangen Zijner getrouwe onderdanen zal blijven toewijden.

De akten van afstand zullen twee in getal zijn: de eene zal worden bewaard in de archieven van het koninkrijk, de tweede in de archieven van het groot-hertogdom Luxemburg.

Men verneemt, dat, te rekenen van Zondag eerstkomende, de gebeden in de kerken der verschillende gezindheden geschieden zullen voor Koning Willem II. De aanschrijvingen daartoe zijn bij het departement van eeredienst gereed.

Binnen zeer kort zal de proclamatie des Konings door den hoogen raad der Nederlanden, de provinciale gerechtshoven, de arrondissements regibanken en de besturen van de hoofdplaatsen der provincien en arrondissemten worden afgekondigd.

— In den Avondode leest men:

Het Bericht, dat Z. K. H. prins Frederik der Nederlanden voornemens zoude zijn eene reize te doen, is ongegrond. Z. K. H. heeft, naar men ons schrijft, geen plan hoegenaamd tot eenigerlei reize.

Ook hetgeen van elders is gemeld, dat Z. M. reeds nu eene reize zoude aanvaarden, wordt niet bevestigd. Integendeel mag men zich vleien Hoogstdezelve binnen kort in de residentie te zien terugkeeren. Z. M. zal, naar men verneemt, aldaar Hoogstdezelfs paleis blijven bewonen.

Volgens het *Amsterdamsch Handelsblad* daarentegen zou Z. M. besloten hebben om omstreeks het laatst dezer maand zich naar Berlijn te begeven en bij Hoogstdezelfs terugkomst het paleis in het Bosch of dat te 's Gravenhage te betrekken.

Men schrijft ons uit 's Hage, dat, volgens hetgeen aldaar in voornamen kringen wordt gezegd, eene aanmerkelijke verandering in de bekleeding der verschillende departementen van algemeen bestuur moet worden te gemoet gezien. Men geeft ons de namen op der ministers, die men meent, dat hunne portefeuilles zullen nederleggen, en der andere aanzienlijke mannen, die geacht worden hen te zullen vervangen. Wij oordeelen het echter raadzaam de gebeurtenissen in dezen niet voort te loopen.

Bij Koninklijk Besluit van den 3den dezer, is het lid van den Raad van Nederlandsch Indie, Mr. P. Merkus, benoemd tot vice-president van dien Raad. Uit deze benoeming volgt, dat, zoo lang door Z. M. niet zal zijn voorzien in de benoeming van eenen nieuwen Gouverneur-Generaal over Nederlandsch Indie, die functien bij voorraad door den heer Merkus zullen worden waargenomen.

Onder de geruchten van den dag behoort, dat de luitenant-generaal Fagel, als gezant bij het fransche hof, zal vervangen worden door den minister van Staat, baron van Zuylen van Nijvelt.

Uit 's Hage wordt gemeld, dat de baron van Sijtsma voor zijne benoeming tot gewoon lid van den raad van state bedankt heeft.

Te 's Hage is den 5den dezer overleden de hoog-edel gestrenghe heer A. G. van Bronckhorst, kolonel, kommanderende de vierde afdeling infanterie, ridder der militaire Willemsorde 3de klasse en den orde van St. Jan.

Te Cleve overleed den 29 September II. na eene korte ongesteldheid, de hoogedestrenge heer Everhardus Evers, gepensionneerd generaal-majoor der genie in Nederlandsche dienst, ridder der militaire Willemsorde 4de klasse en voormalig directeur der tweede fortificatie-directie.

Bij Koninklijk besluit is bewilligd in de vergrooing van het kapitaal van de Zwolsche rederij-maatschappij, van f 40,000 op f 100,000, met bepaling, dat de nog te negotiëren som van f 60,000 zal worden verdeeld in actien van f 1000.

De heer staatsraad, mr. F. van der Poll, door den Koning benoemd tot gouverneur der provincie Utrecht, heeft deze betrekking op den 1sten dezer aanvaard, en de zitting gepreseed ter vergadering van de Provinciale Staten, buitengewoon bijeengeroepen ter

vervulling der vacature, in de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontstaan door de benoeming van jonkh. mr. H. M. A. J. van Asch van Wyck tot lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, als mede om te voorzien in de vervulling der plaats, welke in het collegie van Gedeputeerde Staten, door de benoeming van den heer mr. van Beussechem van Harmelen tot buitengewoon lid der Staten-Generaal was opgevallen. In deze bijeenkomst is tot lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal verkozen de heer W. R. baron van Heeckeren van Brandsenburg en is de heer mr. A. van Beussechem van Harmelen op nieuw ingekozen tot lid van de Gedeputeerde Staten.

DE KAPITEIN BERNARD.

te New-Island.

(Vervolg en Slot van N°. 121).

BARNARD leed echter onder dit alles het meest. Van het oogenblik af dat de matrozen dit eenzaam oord bewoonden, hadden zij alle achting en gehoorzaamheid jegens hunnen meester afgelegd. Of schoon BARNARD zijn gezag alleen bepaalde om hen in hun eigenbelang met zijnen raad bij te staan, vonden zij dit nog al te hard, zoodat zij tegen hem bestendig zamenspanden. De kapitein leed dit alles geduldig en verdroeg de beleedigingen hem door zijne onderhoorigen aangedaan; hij gevoelde dat het in zijnen toestand eene noodzakelijkheid was te zwichten en geduld te nemen.

Op zekeren avond, dat de matrozen, onder een nietig voorwendsel, elders dan BARNARD ter jacht gegaan waren, kwamen zij niet op het gewone uur in de hut terug. De nacht viel in, en BARNARD wachtte hen te vergeefs. Met het aanbreeken van den dag begaf hij zich, met een angstig voor gevoel, naar de plaats waar de boot was achtergelaten. Zij was verdwenen. Hij begreep dat de booswichten met dezelve de vlugt genomen hadden; hem alleen in zijne droefvige ballingschap achterlatende. Men kan zich een denkbeeld maken van de droefheid die hem overviel, toen hij dezen verschrikkelijken toestand ontwaarde. Welk een lot! voortaan alleen, alleen te zijn in deze woestenij, aan zich-zelf overgelaten; niets tot vertroosting dan de herinnering, en gebeden. Welk eene zielsmacht wordt er niet vereischt om de toekomst van zulk eenen verschrikkelijken toestand te kunnen overzien! De ruwe menschen, die deelgenooten geweest waren van zijne eerste smarten, hadden hem zoo wreed het gewigt van hunnen groven willekeur doen gevoelen! hoe dikwijls was hij niet verontwaardigd geweest over hunne laatlunkende toespelingen; en nu, nu hij zich daar alleen bevond, nu geene menschelijke stem de zijne beantwoordde, nu streunde hij de tegenwoordigheid zijner vijanden. Liever, dacht hij, ongelukkig met zijne vijanden te leven, dan alleen te zijn, volstrekt alleen. Eenzaam en van alles afgescheiden te zijn, is meiderdaad eene kwelling die weinig menschen kunnen verdragen; zij ontzenuwt de krachten der ziel; zij verbreekt het onverschrokkenste karakter: het is een gif dat dropswijze in de aderen doordringt, en eenen onvermijdelijken dood veroorzaakt.

De kapitein keerde geheel moedeloos in zijne ranke hut terug. Des anderen daags hervatte hij echter zijne bezigheden, welke hij gewoon was met zijne matrozen te deelen. Om wanhopende gedachten niet in zich te laten opkomen, afbeelde hij onafgebroken, en beheerschte aldus zijn gemoed door inspanningen, die somwijlen zijne krachten zelfs te boven gingen. Nu eens bereide hij zeerobbenhuiden, dan ging hij op de jacht, door zijnen hond vergezeld, de eenige getrouwe deelgenoot zijner smart; dan eens weer verzamelde hij voorraad tegen het jaargetijde, wanneer het veld niet zoo overvloedig was. Een of tweemaal daags beklom hij met moeite eenen hoogen berg, een soort van natuurlijk observatorium, dicht nabij zijne woning. Op den top geklommen, liet hij eenigen tijd zijne blikken over den Oceaan weiden, den horizon rondstarende, op elk punt blijvende hangen, dat hem een schip in de verte kon doen gissen. Soms deed de eene of andere schijnvertooning hem het voorwerp zijner hoop zien, maar weldra daalde hij den top af, geheel vernederd, en in grieuende overdenkingen verzonken. Al de indrukken door ROBINSON CRUSOE, den held van DANIEL DE FOE gevoeld, moest de Amerikaansche kapitein gedurende den langen tijd van zijn eenzaam leven ondervinden. Al de angst welke den eenzamen bewoner van het eiland *Juan Fernandez* kwelde, ondervond zekerlijk ook BARNARD. Men herleze de treffende beschouwingen van den Engelschen schrijver, en men zal de geschiedenis meenen te lezen van den gevangen kapitein op de *Melouinen-eilanden*. Verscheiden maanden na de vlugt der matrozen waren er dus verlopen, toen de kapitein op zekeren dag bij zijne hut gezeten, menschen meende te bemerken, die hunne schreden naar hem rigten. Hij had zich niet bedrogen. Het waren de vier vlugtelingen, die vergiffenis van hunnen meester en de vergunning kwamen afsmeeken om weder met hem te leven. Zij hadden het niet verder kunnen brengen, dan tot de naburige eilanden, en waren buiten staat om in hunne eigene behoeften te voorzien. Die dag was een feestdag op *New-Island*. Men vierde met blijdschap den terugkeer der matrozen, en ieder vergat voor het oogenblik zijne sombere gedachten en den tegenwoordigen toestand.

Het duurde echter, helaas! niet lang, of de oorlog barschte op nieuw uit tusschen BARNARD en de teruggekomen schepelingen. Een hunner zelfs zwoer den kapitein den dood, maar de vijandschap der drie anderen strekte zich zoo ver niet uit. Zij ontdekten het voornemen hunn makkers, en deden het mislukken door hunnen meester er mede bekend te maken. Een klein eiland in de nabijheid, strekte den misdadigen tot gevangenis; BARNARD droeg edelmoedig zorg van hem dagelijks de noodige levens-behoeften te zenden. Dit gedwongen toevlugtsoord, deze ballingschap, in een oord jaart geschiedt om ernstige gedachten op te wekken, hadden eene groote uitwerking op den schuldigen. De kapitein, liet hem na drie weken, toen hij hem genoegzaam gestraft oordeelde, in hun midden op denzelfden voet als te voren terugkeeren. Seder dat oogenblik heerschten eenigheid en overeenstemming tusschen de vijf bewoners van het eiland.

